

[Johs. Christiansen.]

meget disse Forbedringer andrager procentuelt, for Landdistrikternes Vedkommende saaledes ikke mindre end ca. 37 pCt., for de to andre Omraader en noget mindre Forhøjelse, men dog alt i alt en antagelig Forbedring allerede paa Grundbeløbenes Stadium. Hvis man regner hele Forslaget igennem med dets mange forskellige Tillæg og øvrige forbedrende Bestemmelser, naar man vist alt i alt et Facit, paa Grundlag af hvilket det maa siges, at Regeringen paa dette sociale Lovgivningsomraade er kommet de fra anden Side opstillede Ønsker temmelig nær.

Her undtager jeg naturligvis de Ønsker, som det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har givet Udtryk for, men vi er snart paa det rene med her i Tinget, at naar man har sagt et eller andet fra Socialdemokratiets Side, saa kan man med en Naturlovs Sikkerhed vente, at man fra kommunistisk Side kommer og søger, saa vidt det er muligt, at gøre de fornødne Overbud. Dette rører slet ikke ved Spørgsmaalet om den Følelse, som det ærede Medlem har over for de gamle og Invaliderne, en Følelse, som jeg ikke paa nogen Maade drager i Tvivl, men vi er jo inde paa et Omraade, hvor det ikke kan nytte alene at gøre Overbud, vi maa ogsaa søge at indrette vore Ønsker paa en saadan Maade, at der er politisk Mulighed for at faa dem gennemført, og der skal ogsaa være en vis finansiel Mulighed for, at Landet kan bære Opfyldelsen af vore Ønsker. Og naar man nu betænker — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen —, at man med dette Forslag naar op paa en Udgift paa en lille Smule over 1 Mill. Kr. daglig til Alders- og Invalidere Lovgivningens Gennemførelse, saa kan det ikke siges at være Udtryk for et karrigt Samfundssind. Det er muligt, at Samfundet kan gaa videre — det kan der ses nærmere paa i Udvalget —, men man kan ikke allerede paa nærværende Tidspunkt lægge det op til, saaledes som det er gjort saavel af det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen som af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, at dette Forslag er Udtryk for en social Nedskæring. Jeg maa i hvert Fald gaa imod denne Betragtning, for den kan ikke holde, og den er ubillig mod det foreliggende Forslag.

Vi kan ganske tiltræde den Tanke, at Rentemodtagernes nuværende Adgang til Rabatkort afløses af faste Tillæg, bl. a. til Brændsel og Beklædning. Dette er langt mere i Overensstemmelse med Aldersrentelovgivningens Aand, og Rentemodtagerne

vil sikkert ogsaa langt foretrække en saadan Ordning fremfor at skulle have nogle Rabatkort, hvis Uddeling foregaar efter Kommunalbestyrelsernes Skøn. Hvorvidt Forslaget rammer det helt rigtige med Hensyn til, at Beklædningstillægget er begrænset til Rentemodtagere, hvis Egenindtægt ikke overstiger 50 pCt. af Grundbeløbet, beder jeg Ministeren overveje lidt nærmere, inden vi mødes i Udvalget.

Det er en rigtig Tanke, der har fundet Udtryk i det særlige Ægteskabstillæg. Tillægget ydes Rentemodtagere, der er gift og samlever med Ægtefællen, uden at denne oppebærer Rente, og udbetales med henholdsvis 360, 306 og 258 Kr., eftersom der er Tale om I., II. og III. Kommuneomraade. Jeg hilser dette Tillægs Indførelse i Lovgivningen med Glæde.

Hvad de øvrige Tillæg angaar, bl. a. Hjælpeløshedstillæggene, giver Forslaget her en Forhøjelse paa 40 pCt. og kommer derved for de 3 Omraader op paa henholdsvis 648, 605 og 544 Kr. for Ægtepar og 424, 399 og 370 Kr. for enlige. Samtidig forhøjes de særlige Tillæg, der ydes alle Invaliderentemodtagere, med 40 pCt.

Jeg vil her gerne gøre nogle Bemærkninger om Invaliderne. Det er med megen Glæde, jeg noterer, at Grundbeløbene for disse Rentemodtageres Vedkommende forhøjes mere end for Aldersrentemodtagernes, naturligvis ingenlunde fordi jeg ikke gerne undte disse sidste det samme, men fordi Invaliderne nu engang er væsentligt anderledes stillede end de, der faar Aldersrente, og navnlig ogsaa fordi jeg synes, at Invaliderne som Samfundets Stifbørn hidtil har været særdeles ugunstigt stillede. De faar nu efter Forslaget en Forhøjelse i Grundtaksterne paa for de tre Kommuneomraader henholdsvis 25,6, 29,4 og 45 pCt., hvilket er henholdsvis ca. 5, 6,3 og 8,4 pCt. mere end Aldersrentemodtagerne.

Det er kun godt og rimeligt, at Invalidernes Kaar saaledes forbedres, men jeg tror ikke — og her er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen —, at man med det foreliggende Forslag har gjort, hvad gøres kan, for disse i Sandhed ofte meget vanskeligt stillede Medborgere. Jeg tror, at Invalidernes Forhold snarest muligt bør tages op til grundig Overvejelse i en Kommission med det Formaal at søge disse Menneskers forsikringsmæssige og hele sociale Stilling ordnet ved en ny, særskilt Lovgivning. Navnlig ligger den Tanke mig stærkt paa Sinde, at der gennem et saadant Kommissionsarbejde søges etableret en Ordning, hvorefter Spørgsmaalet om en